

F. t. I. om læhegn

til den betydelige offentlige interesse i læplantningen og i, at denne bliver så effektiv og økonomisk som muligt, er det ønskeligt at tilvejebringe mulighed for, at staten økonomisk kan støtte sådanne aktiviteter. Det er ikke fundet hensigtsmæssigt på forhånd at søge afgrænset kredsen af tilskudsmodtagere, der vil kunne være f.eks. institutioner, organisationer eller enkeltpersoner. Det foreslås, at landbrugsministeren ved sådanne projekter i det enkelte tilfælde skal fastsætte tilskudsgrundlaget og tilskudsprocenten. Tilskuddet skal dog i almindelighed ikke kunne overstige 50 pct. af de tilskudsberettigede udgifter, men med mulighed for landbrugsministeren til at fravige dette under ganske særlige omstændigheder.

Efter 1976-loven kunne landbrugsministeren bemyndige Det danske Hedeselskab til at træffe afgørelse efter loven. Dette svarede til den udviklede praksis, hvorefter Hedeselskabet forvaltede tilskudsmidlerne til læplantningen. Den hidtidige administration har kun givet anledning til enkelte klagesager vedrørende den individuelle læplantning, mens der ikke har været klagesager vedrørende den kollektive læplantning. Ud fra moderne forvaltningsmæssige principper bør den samme enhed imidlertid ikke både administrere tilskudsordningen og samtidig forestå gennemførelse af projekter, hvortil der ydes tilskud. Hedeselskabet har som entreprenør forestået gennemførelsen af alle hidtidige læplantningsprojekter, og Hedeselskabet ønsker fortsat at kunne udføre sådanne læplantningsarbejder.

Det er tanken, at landbrugsministeren henlægger sine beføjelser efter loven til Jordbrugsdirektoratet, der har en betydelig ekspertise med administration af en lang række tilskudsordninger under Landbrugsministeriet. Det er hensigten at tillægge Fællesudvalget for Læplantning en rådgivende og indstillende funktion over for Jordbrugsdirektoratet. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 24.

8. Lovforslaget har været forelagt for De danske Landboforeninger, Danske Husmandsforeninger, Tolvmandsforeningerne, Dansk Erhvervsgartnerforening, Dansk Planteskoleejerforening, Landsforeningen af Plantehandlere, Dansk Skovforening, De samvirkende danske Skovdyrkerforeninger, Det danske Hedeselskab, Fællesudvalget for Læplantning, Foreningen af Hegnsynsformænd, Sammenslutningen af formænd for landvæsenskommissioner, Danmarks Biavlerforening, Danske Biavlere Landsforening, Sammenslutningen af Danske Erhvervsbiavlere, Dansk Jagtforening, Landsjagtfore-

ningen af 1923, Vildtforvaltningsrådet, Amtsrådsforeningen i Danmark, Kommunernes Landsforening, Miljøministeriet, Naturfredningsrådet, Danmarks Naturfredningsforening, Ministeriet for kulturelle anliggender og Ministeriet for offentlige arbejder.

9. Lovforslagets gennemførelse vil ikke have udgifts- eller personalemæssige konsekvenser for kommunerne. Henlæggelsen af tilskudsordningens administration til Jordbrugsdirektoratet nødvendiggør en mindre personaleudvidelse her. Administrationen i direktoratet forventes at udgøre 2 årsværk, 1 AC + 1 HK, samt årlige lønudgifter på anslået 380.000 kr. Udgifter til syning af læhegnprojekter samt kontorhold m.v. på årligt ikke over 200.000 kr. Der vil endvidere være engangsudgifter til anskaffelse af inventar, kontormaskiner m.v. på ikke over 200.000 kr. Midlerne vil blive tilvejebragt ved en overførsel fra konto § 11.20.05.62.03. Læplantning til § 11.01.05. Jordbrugsdirektoratet.

Som det fremgår af lovforslaget, vil bevillingerne til læplantningens fremme være at fastsætte på de årlige finanslove. Der er på finanslovsforslaget for 1988 under § 11.20.05.62.03. Læplantning optaget et beløb på 23,1 mill. kr. til formålet. Som det fremgår af de optagne tal for budgetoverslagsårene 1989 til 1991 er det hensigten at fastsætte bevillingsniveauet i 1989, 1990 og 1991 til henholdsvis 23,0 mill. kr., 22,6 mill. kr. og 22,1 mill. kr. Der kan påregnes EF-refusion på ca. 5 mill. kr. pr. år, jf. foranstående bemærkninger under pkt. 3.

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til kapitel 1*

Bestemmelserne i dette kapitel er nye i forhold til den nuværende lov om tilskud til læplantning. Kapitlet indledes med en definition af »læhegn«, og der opstilles herefter en række forskrifter for læhegns anlæg og vedligeholdelse m.v., hvorefter bestemmelserne i hegnslovens kapitel I til IV ikke længere finder anvendelse på læhegn. Nabotvister om læhegn vil dog fortsat være undergivet de særlige hegnsmyndigheders (hegnsynet og landvæsenskommissionernes) kompetence.

I § 1 afgrænses begrebet læhegn, og i §§ 2 til 4 fastsættes forskrifter om disses placering i forhold til naboejendomme og vejarealer. § 5 fastslår læhegnsejernes ret til (evt. efter forudgående varsel til naboen) at nedskære, udskifte eller rydde læhegnet. I §§ 6 til 8 indeholdes regler om læhegns vedligeholdelse, behandling af den tilstødende jord og ret til færdsel på nabogrunden i forbindelse